

Neviim (prophètes) - Jonas

Chapter 1

- 1,1 ויהי דבר יהוה, אל-יונה בן-אמתי, לאמר.
- 1,2 קום לך אל-נינוה, העיר הגדולה--וקרא עליה: כי-עלמה רעתם, לפני.
- 1,3 ויקם יונה לברח מרשישה, מלפני יהוה; ויכד יפו וימצא אניה באה מרשיש, ויתן שכרה ויכד בה לבוא עמם מרשישה, מלפני יהוה.
- 1,4 ויהוה, הטיל רוח-גדולה אל-הים, ויהי סער-גדול, בים; והאניה, חשבה להשבר.
- 1,5 וייראו המלחים, ויזעקו איש אל-אלהיו, ויטלו את-הכלים אשר באניה אל-הים, להקל מעליהם; ויונה, יכד אל-ירכתי הספינה, וישכב, ויכד.
- 1,6 ויקרב אליו רב החבל, ויאמר לו מה-לך גרדם; קום, קרא אל-אלהיך--אולי יתעשת האלהים לנו, ולא נאבד.
- 1,7 ויאמרו איש אל-רעהו, לכו ונפילה גורלות, ונדעה, בשלמי הרעה הזאת לנו; ויפלו, גורלות, ויפל הגורל, על-יונה.
- 1,8 ויאמרו אליו--הגידה-נא לנו, באשר למי-הרעה הזאת לנו: מה-מלאכתך, ומאין תבוא--מה ארצך, ואי-מזה עם אתה.
- 1,9 ויאמר אליהם, עברי אנכי; ואת-יהוה אלהי השמים, אני ירא, אשר-עשה את-הים, ואת-היבשה.
- 1,10 וייראו האנשים יראה גדולה, ויאמרו אליו מה-זאת עשית: כי-ידעו האנשים, כי-מלפני יהוה הוא ברח--כי הגיד, להם.
- 1,11 ויאמרו אליו מה-בעשה לך, וישתק הים מעלינו: כי הים, הולך וסער.
- 1,12 ויאמר אליהם, שאוני להטילני אל-הים, וישתק הים, מעליכם: כי, יודע אני, כי בשלי, הסער הגדול הזה עליכם.
- 1,13 ויחטרו האנשים, להשיב אל-היבשה--ולא יכלו: כי הים, הולך וסער עליהם.
- 1,14 ויקראו אל-יהוה ויאמרו, אנה יהוה אל-נא נאבדה בגפש האיש הזה, ואל-תתן עלינו, דם וקיא: כי-אתה יהוה, באשר חפצת עשית.
- 1,15 וישאו, את-יונה, ויטלהו, אל-הים; ויעמד הים, מזעפו.
- 1,16 וייראו האנשים יראה גדולה, את-יהוה; ויזבחו-זבח, ליהוה, וידרו, גדרים.